No. 2434 Zaterdag 6 September 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Plechtige Viering

VAN

den 50sten Verjaardag

VAN

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina.

Het Nederlandsche Volk draagt zijn Koningin in zijn hart.

Er is wel geen Vorstinne, die zoo stormenderhand de liefde en vereering van haar Volk heeft weten te veroveren als onze beminde en geëerbiedigde Koningin, eerst als Kind, later als Vorstin en Koninklijke Moeder.

Dit niet alleen om het gezag, waarmede Zij, bij de gratie Gods, is omkleed, maar bovenal om Haar groote gaven van geest en hart, — Haar innig medeleven met het wel en wee van 't aan Haar Koninklijke leiding toevertrouwd Volk.

Eerbied voor het gezag is iets, wat den mensch als redelijk wezen eert ; — verlaagt niet, maar verhoogt het aanzien van den mensch.

Maar, eerbied sluit in aanhankelijkheid en toewijding, waardoor men zich graag een offer, als 't moet ook 't grootste, getroost, als 't er om gaat de drager van het gezag te verdedigen ; — sluit ook in, dankbaarheid voor de genoten weldaden, dankbaarheid jegens de drager van 't gezag, en jegens God die den mensch met dat gezag bekleed heeft.

Elk Nederlander die 't hart op de rechte plaats heeft, is bezield met deze gevoelens ten opzichte van onze geëerbiedigde Koningin ; — en hooger stijgt die eerbied, naar mate de drager van het gezag hooger staat door zijn persoonlijke hoedanigheden.

Daarom staat Koningin Wilhelmina, Zij die, — wij durven het beweren, — als geen ander Haar Land en Volk met wijsheid heeft bestuurd, en geen andere grootheid en geen ander geluk kent dan de grootheid en het geluk van Haar Volk, zoo hoog in de liefde en de vereering van dat Volk.

Schoon is dit wederom tot uiting gekomen, bij de viering van den 50sten Verjaardag van Hare Majesteit, Koningin Wilhelmina.

In alle deelen van het Rijk is die dag met uitbundigen jubel en dankbaarheid herdacht, en overal, ook hier op Curaçao, wel de kleinste, maar niet de minst waardevolle parel aan de Kroon der Nederlanden, heeft de innige bede weerklonken :

Domine, salvam fac Reginam nostram !

Heer, behoud onze Koningin !

En als tolk van ons aller innigste gevoelens heeft de heer BOOMGAART, onder-voorzitter van den Raad van Bestuur, onze hartelijke gelukwenschen aangeboden aan Hare Majesteit, en Haar waardigen vertegenwoordiger ten deze, Zijne Exc. Gouverneur VAN SLOBBE.

* * *

Algemeen en buitengewoon was het enthousiasme, waarmede ons volk den 50sten verjaardag van Zijn Koninginne heeft gevierd. Zijne Excellentie voelde zich gelukkig van die algemeene geestdrift getuige te mogen zijn, omdat deze voor Hem een openbaring was van wat er leeft in het hart van ons Volk, aan eerbied en aanhankelijkheid en liefde voor onze Hooge Landsvrouwe en het Koninklijk Huis.

Zaterdagmorgen bracht den inzet van het feest, met een keurig concert, door het Algemeen Nederlandsch Verbond in Oost-Indië aan Hare Majesteit aangeboden, en per Radio vanuit Bandoeng uitgezonden.

Een uitgelezen gezelschap, waaronder ook Mevrouw VAN SLOBBE, door den heer MOLENKAMP, Dir. van 's Lands Radio uitgenoodigd, heeft ondanks den verren afstand van bij de 20.000 mijl, van dit concert kunnen genieten, dat over 't algemeen klaar en duidelijk doorkwam. Nadat dit concert besloten was met het „Wilhelmus", bracht de radio de hooge verrassing, dat Hare Majesteit de Koningin Indië zou toespreken. Het was een oogenblik van ontroering, toen wij de nobel-sonore stem van Hare Majesteit tot ons hoorden doorklinken, om dank te zeggen voor de Haar gebrachte hulde. Ofschoon verhinderd dit concert bij te wonen was het Zijne Exc. toch mogelijk gemaakt door de telefoonleiding op zijn kantoor Hare Majesteit te hooren spreken.

Hare Majesteit sprak als volgt :

Radio—Rede van Hare Majesteit de Koningin op 30 Augustus 1930.

Door den Gouverneur-generaal ingelicht omtrent het voornemen van het comité gevormd op voorstel van het Algemeen Nederlandsch Verbond, eener feestelijke viering van mijn vijftigsten verjaardag en dankbaar gebruik makende van de mij geboden mogelijkheid het program per radio aan te hooren is het mij aangenaam te kunnen mededeelen dat de uitvoering volkomen duidelijk door mij en de mijnen is gehoord, dank zij de voortreffelijke inrichting van den radiodienst.

Onder den verschen indruk van het gehoorde voel ik mij gedrongen het comité en allen die aan deze uitvoering hebben medegewerkt en den duizenden belangstellenden aanwezigen mijn warmen dank te betuigen voor hun aanhankelijkheid en medeleven.

Dat alle groepen der bevolking van hun belangstelling hebben doen blijken stemt mij tot bijzondere erkentelijkheid.

Ik besluit met den oprechten wensch dat zoowel hier in Nederland als in Nederlandsch-Indie het streven vaardig blijve naar een innige samenwerking ter behartiging van het gemeenschappelijk doel waarnaar wij allen streven—het welzijn van het geheele rijk.

* * *

De viering van Koninginnedag, op Maandag 1 September, was een en al geestdrift.

Met veel moeite is het de commissie gelukt een program samen te stellen en uit te voeren, dat klinkt als een klok ; — een program, bij welks uitvoering te genieten viel voor groot en klein, voor rijk en arm, voor alle standen van de maatschappij.

Het is niet onze bedoeling om alle nummers van dit rijk gevarieerd program in bijzonderheden de revue te laten passeeren. Het zij voldoende te constateeren, dat de feest-commissie voldaan mag zijn met haar werk, en over de deelname door het publiek.

'n Allerkeurigst en- fleurigst nummer was de kinder-aubade, door Zijne Excellentie met innige voldoening aangehoord, en waarvoor Hij de leiders hartelijk dank bracht.

Het moet voor de kinderen wel een oogenblik van vreugde geweest zijn, toen Zijne Exc. ze toesprak en zeide, dat „hun stemmen wel niet konden doordringen tot Hare Majesteit, doch dat hun liefde en aanhankelijkheid waarvan zij op zoo schoone wijze uiting hadden gegeven door deze aubade, wel zou doordringen tot het hart onzer geliefde Koningin".

Ten 9 uur defileerden het Korps Mariniers, Matrozen en het Vrijwilligerskorps Curaçao op het Hendrikplein voor Zijne Excellentie.

Reeds waren de volkspelen en wedstrijden op verschillende punten van de stad en van de haven in vollen gang en trokken steeds meer toeschouwers.

Bij de audientie ten Gouvernementshuize, waaraan door zeer velen werd deelgenomen, zoo civiele als militaire en kerkelijke autoriteiten, het Corps Consulair en particulieren, voerde namens de bevolking de E. A. Heer H. J. TH. BOOMGAART, onder-voorzitter van den Raad van Bestuur, het woord.

Zijn Edelachtb. bracht in herinnering, hoe 50 jaar geleden Curaçao feest vierde, toen door kanonngebulder aan 't volk van Curaçao werd aangekondigd, dat er een Prinses geboren was, die eenmaal zou geroepen worden om de Koningskroon te dragen. Nu viert Curaçao feest ter viering van Haar 50sten verjaardag. En aller harten zijn met vreugde en geestdrift vervuld, blijk van de liefde en aanhankelijkheid die er leeft in het hart van het Curaçaosche volk, voor Koningin Wilhelmina, die steeds in lief en leed met het Volk van Curaçao heeft meegeleefd.

Z. E. A. verzocht Zijne Excellentie de hartelijke gelukwenschen van het Curaçaosche Volk aan Hare Majesteit te willen overbrengen.

Zijne Excellentie antwoordde hierop, dat de woorden door den onder-voorzitter van den Raad van Bestuur namens de bevolking tot Hem gesproken, Hem uit het hart gegrepen waren. Z. E. beschouwde het als een groote eer en voldoening de gelukwenschen van het Volk op den 50sten verjaardag van onze beminde Koningin in ontvangst te mogen nemen. Gisteren is het feest kerkelijk gevierd. Vandaag zijn alle vooraanstaande personen uit die gebiedsdeel hier vereenigd, om blijk te geven van hun toewijding en aanhankelijkheid voor onze geëerbiedigde Koningin, de Vorstin, die overal, ook in het buitenland erkend en hoog geacht wordt als een Vrouw van groote gaven van verstand en hart, de Vrouwe, in Oost en West gehuldigde om Haar groote wijsheid en Haar verstandig beleid, doch ook als een uitmuntende Moeder. Uit alle deelen van dit gewest heb ik telegrammen van gelukwensch ontvangen, geheel het gewest is in feestvreugde, en toont aldus zijn liefde en aanhankelijkheid aan het Koninklijk Huis.

Gaarne wil Zijne Exc. de tolk zijn van ons Volk, en de hartelijke gelukwenschen der bevolking aan onze geliefde Koningin overbrengen.

* * *

De receptie die daarna plaats had in de Club „De Gezelligheid" en waarop ook Zijne Excellentie en Echtgenoote verschenen, was buitengewoon opgewekt en hartelijk.

Des namiddags luisterden Zijne Exc. en Echtgenoote den voetbalmatch op Mundo Nobo met hunne tegenwoordigheid op. Duizenden stonden om het veld geschaard en volgden met spanning het spel. „Volharding" trad als overwinnaar uit het krijt met 2—1 tegen „Transvaal," en bleef de winnaar van den Koninginnebeker.

Na afloop dankte de president van de feestcommissie, Luitenant FEY, Zijne Exc. en Echtgenoote voor hunne hooggewaardeerde tegenwoordigheid en verzocht Mevr. VAN SLOBBE de verschillende prijzen te willen uitdeelen, aan welk verzoek met alle beminnelijkheid door Mevr. voldaan werd.

Het vuurwerk, dat aangekondigd

FEUILLETON

Evert van Dijk weer in Europa geland.

Een interview.

(*Nadruk verboden*).

Londen : 26 Juli 1930.

Dreigende regenwolken hingen over heel het wijde gebied der Engelsche Zuidkust, langs welker volle lengte de expres-trein van Londen naar de Engelsche Riviera daverde. Zwaar hing een onweer boven de massieve torens van Exeter Kathedraal en hoog sloeg de branding toen verder in Devonshire de trein de kust bereikte. Voort jakkerde de bijna eindelooze wagenslinert, het eene oogenblik door lange donkere tunnels, het volgend moment over de smalle viaducten welke de diepe ravijnen dezer afgelegen provincie vol kreken en klippen en baaien, overspannen.

Laat in den Vrijdagavond kwamen wij in Plymouth aan, meest Westelijke haven van Engeland en daardoor eerste aanlegplaats voor de van Amerika terugvarende oceaanstoomers. Vier uur in de nacht wekte de nachtportier met wat minstens een marsch van Sousa moet geweest zijn, en Plymouth zag er in de nachtelijke donkerte met zijn nauwe grauwe straten waar de regen onafgebroken neergutste, alleronvriendelijkst uit.

De auto van den agent der H. A. Lijn bracht ons naar de havenkade, naar den tender die langzaam koers ging zetten, onder hevige windvlagen, de baai uit tot waar in verre nevel het massieve silhouet der voor de rede liggende „Statendam" opdoemde.

Heel kleintjes kleumde de tender zich aan tegen wat voor ons wel een drijvende wolkenkrabber was. Een loopplank werd uitgeworpen en een gedempte stem riep : „Mevrouw VAN DIJK" die met ons meegekomen in den prillen ochtend, het eerste den „Statendam" betrad, waar haar man en haar held haar wachtte. En dat eerste oogenblik hebben wij alleen maar oogen gehad voor alles, behalve dan voor het object van onze verre en vroege tocht. . . .

In de paleislijke salon van de „Statendam" mogen wij dan den aviateur de hand drukken : groote frissche Hollander met kinderlijk blauwe oogen, waarin nog even de waas der pas doorleefde ontroering hangt, een ontroering welke hij weg tracht te lachen als onze persfotograaf op het ruime promenadedek zijn eerste foto's maakt en eitelijke Amerikaansche joffers met de vlam en de knal van zijn magnesiumlicht duchtig de schrik op het lijf jaagt.

Zeven weken waren er verloopen sinds Evert van Dijk Wassenaar verliet om naar het startingspunt van zijn oceaansprong Dublin te trekken, zoo had Mevrouw Van Dijk ons verteld. En dies vonden wij het geraden om de eerste uren die twee gelukkige menschen alleen te laten en niet onmiddellijk te benaderen met toch altijd de overlast — zij het nog zoo goed gemeend — van een persinterview.

Dat wachten kortte de bevelvoerder van de „Statendam" ons. Achter de commandobrug zaten wij in zijn bijkans vorstelijke werkkamer in heerlijke fauteuils aan de wisky-soda en de Hollandsche sigaren, luisterend naar dien gezelligste van al onze scheepskapiteins : kapitein, de commodore van heel onze vaderlandsche burger-vloot.

Zelf navigator van reeds ontelbare oceaantochten wist hij ons een levendig beeld te schilderen van de moeilijkheden welke een oceaanvlieger dan wel niet moet overkomen en geen lof kan waardevoller zijn dan het hooge respect van dezen bekwamen zeevaarder. Nog vertelde de kapitein ons, hoe enthousiast de honderden passagiers — meerendeels Yankees — geklapt hadden bij de vertooning aan boord, eenige dagen geleden, van de film welke Fokker persoonlijk opgenomen heeft bij de landing der Southern Cross op „Roosevelt Field".

De tender bracht ons weer terug naar de havenkade, waar ook Plymouth inmiddels ontwaakt was en de boottrein voor Londen gereed stond in al de verlokking der gerieflijke Pullmann-compartimenten. Doch de spijswagen was nog zoek. „Moest er feitelijk allang zijn" vond de hoofdinspecteur en ik waagde de veronderstelling dat de kok wellicht onderweg uitgestapt was om zijn geit te melken, zooals dat vroeger wel eens de conducteur van een Rotterdamsche paardentram placht te doen.

Even na achten was de spijswagen aangehaakt en begon de trein zijn nonstop-trek naar Londen. Het was kort na het ontbijt dat de heer en mevrouw Van Dijk ons in hun coupé noodden en hij zijn verhaal begon, het verhaal dat nog dikwijls gehoord zal worden, doch waarnaar zij ongetwijfeld nooit moede zal worden te luisteren.

„Het was een taak" begon Van Dijk, „heel wat moeilijker, dan we ons dat gedacht hadden. De eerste zes uren waren gemakkelijk, zij het door een voortdurende motregen. Doch toen viel de nacht, zoo stik donker dat er maan noch sterren te zien waren, en toen kwam de dag weer, maar met een mistbank waardoor we twaalf uur aan een stuk volmaakt blind gevlogen hebben. Of dat moeilijk was ? Wij vlogen zoo laag mogelijk. Al kon ik maar de kruin van een golf zien, dan zou dat me geholpen hebben, horizontaal te vliegen. Doch het was te gevaarlijk. De ontvangbal van onze antenne moest dikwijls ingehaald worden wijl die door het water slierde.

„En we mochten niet over die twee duizend meter dikke mistbank uit, niet omdat de motor dan zou bevriezen, dat kan pas op een hoogte van ongeveer 14.000 Meter gebeuren, doch boven de mistbanken jagen de verraderlijkste winden, welke ons minstens een 30 K. M. per uur in tegenstand kosten.

Dat is het wat de vlucht van Oost naar West zoo moeilijk maakt. Wie van Amerika naar Europa vliegt, kan boven de mistbanken uitklimmen, de winden zijn hem in de richting bijna altijd gunstig en hij heeft er de koesterende zon overdag en de begeleiding van maan en sterrelicht bij nacht.

Dat alles wisten wij en één ding — dit met groote kracht betoond — is me wel heel duideijk geworden. Alleen te vliegen van Europa naar Amerika grenst bijna aan zelfmoord. Kingsford Smith en ik hebben elkaar om het uur precies afgewisseld.

Wat deedt U in die tusschenuren, slapen ? — interrumpeer ik.

„Geen kans er toe, de zorg was te groot. Ik trachtte aan andere dingen te denken, pompte benzine, vulde kaarten in, dwong me tot ontspanning van m'n gedachten door iets te doen. Dat was moeilijk soms. De slaap dwingt en dwingt, mijn oogleden voelden na twintig uur als ballen van honderd kilo. Het turen op al de instrumenten in den stuurstoel was van een ongelooflijke afmatting."

En men kon het dezen man aanzien, dat hij hier zonder eenige pose eenvoudig vertelde, zonder een grein van overdrijving, het was alles harde werkelijkheid.

„Eten deed ik in het begin met sandwiches, later dronk ik wat koffie. Doch de zenuwspanning werd zoo groot dat ik geen koffie meer verdragen kon, alleen nog water en zoo nu en dan een scheutje oude whisky, om onze innerlijke en uiterlijke verkleumingen weg te warmen.

„Zoo kwamen wij ten slotte op Newfoundland. Ik heb er vijf uren geslapen, toen was ik totaal uitgerust en weer frisch als een hoentje. En met eenmaal het weten van land onder je — een blauwe hemel had ons van de lachende kust van Nova Scotia zeker gemaakt — was de rest een akkefietje."

— Wat is Uw bevinding ? vragen wij den aviateur.

„Mijn bevinding" kwam het ruiterlijke antwoord „is het volmaakt tegenovergestelde aan wat mijn verwachting was". Bij al de vroegere Oceaantochten die mislukten hield ik mij overtuigd dat de machine moest geweigerd hebben. Toen Kingsford Smith me dan ook vroeg of ik het aandurfde antwoordde ik „zeker, als jij de machine garandeert."

Wel, aan onze machine heeft het niet gelegen, en kan het ook bij de andere oceaanvliegers nooit gelegen hebben. Onze motoren liepen met de regelmaat van een electrische klok. Gelijk in de dagelijksche verkeers-aviatiek de meeste ongelukken gebeuren door te laag te vliegen, zoo zijn daar ook m.i. alle vorige oceaanrampen aan te wijten geweest. Het blindelings kunnen vliegen in de mist, dat is de grootste noodzakelijkheid voor den succesvollen aviateur.

„Vandaar dan ook dat één man nooit de vlucht kan ondernemen van hier uit. Noch Saul noch onze uitstekende radio-man konden onze kist piloteeren. Dat viel alleen op ons tweeën terug en zelfs zoo werd het een felle strijd tegen moeheid en afmatting, tegen de

was als allerschitterendst zou de kroon zetten op het feest.

Duizende waren er van alle kanten samengestroomd op het Brionplein. Jammer dat dit nummer, dat 'n waardig slot had kunnen zijn van den waarlijk met geestdrift gevierden dag, door oorzaken onafhankelijk van den wil der feestcommissie niet aan de verwachtingen voldeed. Want ten eerste was het vuurwerk onderweg vochtig geworden, terwijl nog een deel door brand verloren ging.

Dit neemt niet weg, dat de feestcommissie haar taak schitterend heeft volbracht en met voldoening op het behaalde succes mag neerzien.

Als er iets in staat is den band tusschen Moederland en overzeesche gebiedsdeelen nauwer aan te halen, dan is het wel een met zoo algemeene geestdrift gevierd nationaal feest.

Moge dit het resultaat zijn.

Want hoe nauwer de band, zoo beter zal de wensch van Hare Majesteit in vervulling gaan: n.l. *de behartiging van het gemeenschappelijk doel waarnaar wij allen streven, — het welzijn van het geheele rijk.*

Dit geve God!

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Zilveren Professiefeest.

Maandag 8 Sept. a.s. hoopt de eerw. Zuster MARIE LAMBERTINA, van het St. Antoniusgesticht te Pietermaai, haar Zilveren Professiefeest te vieren. Na korten tijd in Nederland bij het Katholiek onderwijs te zijn werkzaam geweest kwam Soeur LAMBERTINA op 30 October 1908 op Curaçao, en heeft zich sinds dien met onverdroten ijver, eerst in het St. Martinusgesticht, en de laatste jaren op Pietermaai, gegeven aan de schoone en edele taak van de opvoeding onzer jeugd; — nog des te schooner door de verheven opvatting van haar taak, die steeds de werkzaamheid van Soeur LAMBERTINA kenmerkte. Dankbaar zullen de tallooze leerlingen en oud-leerlingen haar beminde Meesteres gedenken, en tot loon voor alles wat zij voor haar deed, een vurig gebed storten, dat God zijn trouwe Dienares nog vele jaren spare, haar en haar werk overvloedig zegene, en haar eenmaal schenke de gouden kroon van verdienste.

Onze hartelijke gelukwenschen aan de eerwaarde Jubilares.

Triduum-jongenscongregatie te Pietermaai.

De leden van de Jongenscongregatie te Pietermaai bereiden zich voor, voor de plechtige opdracht, die morgen avond zal plaats hebben. Donderdag en Vrijdagavond heeft Pater VAN DER LOOY zijn jongens toegesproken. Morgen vroeg is er onder de H. Mis van half vijf Algemeene Communie; en morgen 'avond, om half zeven is er plechtig Lof, met feestpreek van Pastoor REISCH en opdracht.

Jongenscongregatie St. Tarcisius te San Mateo.

Pater ELIB heeft in de kerk van de H. Familie een jongenscongregatie opricht onder de bescherming van den H. Tarcisius. Elken Woensdag avond is er congregatie om 7 uur. De gebeden en toespraak zullen allen in 't Hollandsch gebeuren, zoodat er ook voor de Hollandsche en Surinaamsche jongelingen gelegenheid bestaat om lid te worden.

Tienjarig bestaan van de altijddurende Aanbidding.

Volgende week viert de altijddurende aanbidding in de St. Annakerk haar 10 jarig bestaan.

Ter plechtige viering zal er een triduum gehouden worden, dat Maandag avond om 7 uur begint, en dat zal gepreekt worden door den W. E. Pater PENNINX van Pietermaai.

Donderdagmorgen is er om 7 uur een plechtige H. Mis met algemeene H. Communie, en 's avonds om 7 uur is er plechtig Lof met feestpreek in het Spaansch, door den Z. E. Pater A. v. d. VEEN ZEPPENFELDT Pastoor van de Playa - Aruba.

Reis naar de Bovenwinden.

Naar wij vernemen hoopt Zijne Excellentie Gouverneur VAN SLOBBE Maandag 15 September a. s. per H. M. „Van Galen" ter inspectie naar de Bovenwindsche eilanden te gaan.

Onderscheidingen.

Ter gelegenheid van Haar 50 sten verjaardag heeft het Hare Majesteit de Koningin behaagd de volgende koninklijke onderscheidingen te verleenen:

de heer A. D. CAPRILES, Officier in de Orde in de van Oranje Nassau, en de heeren C. J. DEBROT, advokaat - Generaal, P. L. GORSIRA, Directeur van de Spaar- en Beleenbank en de Zeer eerw. Pastoor M. N. DE GROEN van Saba, Ridder in de orde van Oranje Nassau; als mede de eeremedalje in brons in de Orde van Oranje Nassau, aan Mej. MARIA ADAMS bediende bij de familie Maduro, mej. CORNELIA CELESTIJN, bediende bij de familie Royer, mej. CLINETTE KRISTEN bediende bij de familie Boomgaart, en mej. ELENA DEMETRIA MARTINA, bediende bij de familie Penha - Nahr.

Aan allen onze hartelijke gelukwenschen met deze welverdiende koninklijke onderscheiding.

Uitdieping Havenmond - Aruba.

Naar wij het officieele bron vernemen, bestaat bij het Bestuur niet het plan, om den havenmond op Aruba, uit te diepen tot 28 voet, zooals onze berichtgever meldde, doch voorloopig slechts tot 21 voet.

Voor Aruba zeker een tegenvaller.

Bolivar - Hulde.

Curaçao, 28 Augustus 1930.

Aan de Redactie van de Amigoe di Curaçao

Mijne Heeren,

De hieronder bedoelde Commissie zal het zeer op prijs stellen, indien U het navolgend artikel in Uw gewaardeerd blad wilt opnemen:

Gedenkzuil ter herinnering aan het verblijf van Simón Bolivar op Curaçao.

Op 17 December a. s. zal de sterfdag van Simón Bolivar in de 5 naburige Zuid Amerikaansche landen met bijzonderen luister herdacht worden, aangezien deze juist een eeuw geleden plaats vond.

De HH. C. N. Winkel (Voorzitter), C. S. Van der Stok (Vice Voorzitter), S. M. L. Maduro en de R. de Lannoy (Commissarissen), M. Capriles (Penningmeester), H. E. Kiès (Secretaris) hebben zich tot een commissie vereenigd om dezen gedenkwaardigen dag ook op Curaçao niet onopgemerkt te laten voorbijgaan, omdat Simón Bolivar, de groote vrijheidsheld onzer naburen, eens door omstandigheden gedwongen is geworden op Curaçao tijdelijk te vertoeven.

Bedoelde commissie heeft besloten een marmeren gedenkzuil op te richten als een waardige herinnering aan zijn verblijf alhier. Zij zal bestaan uit een pyramidale, driekantige kolom, rustende op een vierkantig voetstuk, waarvan de totale hoogte 3 Meter bedraagt. Op de zuil zal een passend opschrift in de Nederlandsche en Spaansche talen geplaatst worden. In overleg met en met volle medewerking van het Bestuur hebben zij als plaats der oprichting een der mooiste punten van onze stad gekozen, n.l. den tweesprong van Scharloo en Bargestraat, welke voor dit doel door het Gouvernement geheel in orde gebracht zal worden.

Op 17 December a. s. zal de gedenkzuil met de daarbij passende feestelijkheden onthuld worden.

Verder zal door een deputatie van 3 heeren uit de Commissie op 17 December a. s. een bronzen krans met bijbehoorende inscriptie aan het Gouvernement en de bevolking van Venezuela in Caracas worden aangeboden.

De Commissie verzoekt ons mede te deelen, dat zij een beroep zal doen op de bevolking van Curaçao om door middel van een bijdrage de uitvoering dezer plannen te doen slagen.

U namens de Commissie vriendelijk dankzeggende voor de verleende medewerking, verblijf ik met de meeste hoogachting

H. E. Kiès Secretaris.

Colonnegeweer.

Op Koninginne verjaardag, hebben wij veel genoten van de behendigheid van onze mariniers gestationneerd te ROOY-CANARIE.

Omstreeks negen uur nadat de taptoe geslagen en geblazen was door twee pijpers en twee tamboers v. h. marinekorps, verschenen 16 jonge mariniers met hun geweren op den schouder allemaal in het wit gekleed, onder leiding van den bekenden Sergeant Majoor W. F. H. STOLTZ, voor het Gouvernementshuis in het Fort-Amsterdam waar een groote menigte stond te wachten op iets moois, iets nieuws. De COLONNEGEWEER moest plaats vinden en de tijd was aangebroken om de nieuwsgierigheid van velen te voldoen.

De jonge mariniers stelden zich op met den vlaggedrager in colonne met vieren vlak voor het huis van Z. E. den Gouverneur, waar ook vele uitgenoodigden stonden in afwachting.

Alles gebeurde met muziek zonder commando en werd keurig uitgevoerd.

Onze jongens lieten blijken dat zij werkelijk geoefend waren, hetgeen meer te apprecieeren is, daar zij maar acht maanden in dienst zijn.

Dus nog niet heelemaal afgerichte mariniers, die toch eenige meesterstukken wisten uit te voeren.

Al deze moeilijke oefeningen hebben zij in slechts DRIE weken tijd geleerd en in 2 uren per dag onder leiding van Majoor Stoltz, die zich zeer zeker in zijn nopjes voelde met het behaalde succes van dien avond.

Iedere beweging werd bekroond met een algemeen applaus van het publiek.

Wij wenschen onze ZESTIEN JONGE MARINIERS, veel geluk en een aangenaam verblijf op Curaçao en in het bizonder aan Sergeant Majoor STOLTZ die zich zeker geen moeite heeft gespaard ten einde zoo'n prachtdemonstatie ten uitvoer te kunnen brengen.

J. A. HERNANDEZ
Adjudant Onderoff: b/h. V/ K/ C/ „Curaçao"

Pornographische Kaarten.

Op den 27n Augustus 1930 heeft N. N. voor het Kantongerecht alhier terecht gestaan terzake, dat hij hem bekende afbeeldingen, aanstootelijk voor de eerbaarheid, om verspreid te worden in voorraad heeft gehad.

Het Openbaar Ministerie heeft in deze zaak, na voorlezing van het desbetreffend strafrechtsartikel, te weten art. 245, 1e en 2e lid van het wetboek van Strafrecht voor Curacao, o.a. het navolgende gezegd:

Op grond van overtreding van dit artikel is de beklaagde gedagvaard. Het artikel ontleedende in verband met het bewijs, komt het Openbaar Ministere tot de volgende conclusie: Er waren hier allereerst afbeeldingen, die den beklaagde bekend waren; deze hem bekende afbeeldingen heeft beklaagde om verspreid te worden in voorraad gehad. Dit is naar het inzicht van het Openbaar Ministerie voldoende bewezen.

De groote vraag waar het hier om gaat is of deze afbeeldingen aanstootelijk zijn te achten voor de eerbaarheid. Wij hebben om dit te toetsen twee criteria: allereerst de daaromtrent gevestigde en bekende jurisprudentie, die het er vrijwel unaniem over eens is, dat het naakt op zichzelf niet strafbaar is, doch er tevens vrij algemeen den nadruk op legt, dat de aanstootelijkheid voor de eerbaarheid wel degelijk kan ontstaan, wanneer de afbeelding van een geheel of gedeeltelijk naakte vrouwenfiguur door wellustige of schaamtelooze standen of houdingen, in verband met daarbij weergegeven blikken der oogen en verrichte handelingen, de geslachtsdrift, die ieder normaal menschelijk wezen eigen is, in staat is te doen ontwaken, terwijl daarbij elk kenlijk oogmerk tot bevordering van algemeen belang, wetenschap of kunst afwezig is.

Of dit alles aanwezig is, daarvoor dient het tweede criterium, t. w. de openbare meening. — Het Openbaar Ministerie is U, Mijnheer de Rechter, er zeer dankbaar voor, dat U, door de benoeming van een commissie van deskundigen, de mogelijkheid geopend hebt om ook dezen tweeden toetssteen te kunnen toepassen.

Met uitzondering van een der vijf deskundigen, heeft de Commissie vrijwel unaniem en met redenen omkleed verklaard, dat de bewuste afbeeldingen op grond van het zoo juist door mij naar voren gebrachte, aanstootelijk voor de eerbaarheid zijn.

Mijnheer de Rechter, hieruit acht het Openbaar Ministerie meer dan voldoende bewezen, dat deze afbeeldingen aanstootelijk zijn te achten voor de eerbaarheid. — En mocht U meenen, dat beklaagde dit niet wist, dan is toch zeker, waar hier de openbare meening bij monde van de Commissie van deskundigen daarover uitspraak heeft gedaan, komen vast te staan, dat beklaagde toch zeker ernstige reden heeft gehad om te vermoeden, dat de meerbedoelde afbeeldingen aanstootelijk waren voor de eerbaarheid.

De politie is tot ontdekking gekomen, dat zich den laatsten tijd als het ware een zondvloed van dergelijke afbeeldingen over Curaçao heeft verspreid. Het is ondoenlijk om voor al deze kaarten vervolgingen in te stellen. Het Openbaar Ministerie heeft zich daarom beperkt om aan Uw oordeel slechts eenige dezer afbeeldingen voor leggen, waardoor het genoodzaakt was over te gaan tot de vervolging van dezen beklaagde, bij wien het begaan van dit feit het eerst werd geconstateerd. —

Uitdrukkelijk verklaart het Openbaar Ministerie, dat het hem niet te doen is om strenge straf tegen dezen beklaagde te eischen, wat U ook moge blijken uit de zoo dadelijk door mij te vorderen strafmaat, maar dat deze vervolging enkel en alleen is ingesteld om eene beslissing des Rechters te verkrijgen over het al of niet toelaatbare van dergelijke afbeeldingen in verband met het bepaalde bij art. 245 van het Wetboek van Strafrecht.

Het weren van dergelijke afbeeldingen achten het Openbare Ministerie en politie noodzakelijk in het algemeen belang.

Mocht Uw oordeel leiden tot een veroordeeling ter zake, dan zal de politie in staat gesteld worden om al dergelijke afbeeldingen in het belang van het algemeen weg te houden van Curacao.

zenuwen en vooral tegen de dreigende slaap."

Een oogenblik zwijgt de verteller..... de trein davert over de rails en over de wijde heuvels en valleien hangen nog laag de wolken. ... dan vervolgt Van Dijk ernstig:

„Dat is hetgene waar ik trots op ben, voor me zelf te weten, dat zoover en zoolang mijn uithoudingsvermogen gereikt heeft."

Is het bijkans niet een klassiek-Grieksche opvatting van gezond sportkampioenschap in flagrante tegenstelling met ongezonde record maniakkerij.

Even had ik in ons gesprek het woord „waagstuk" laten vallen. Onmiddelijk corrigeert Van Dijk mij. Wij volvoerden geen waagstuk, wij ondernamen een soort van wetenschappelijke expeditie met al de gevaren daaraan verbonden. Blèriot vloog over het Kanaal, zijn stuntelige machine was toch maar de voorloopster van onze hedendaagsche luchtvogels. Ook wij experimenteeren nog maar en zijn pionniers van wat met grootere en volmaaktere machines feitelijk behoort gedaan te worden. Later denk ik wel dat men dan ook de Zuidelijke route over de oceaan zal nemen, om de mistbanken van Newfoundland — die ontstaan waar de van Mexico komende warme golfstroom het gebied der koude poolzeeën betreedt — te ontgaan. Dan is eerste vereischte: meer bezine mede te kunnen nemen, op minstens vijftig uur berekend. Meerdere motoren lossen dat vraagstuk niet op. Ik stel me voor dat het in komende chemische uitvindingen zal berusten. Gelijk de Zeppelins thans op blauwglas bewegen, zoo zal men voor de vliegtuigen de brandstof der motoren in meer gecomprimeerde vorm moeten gaan zoeken."

Onze verteller begint reeds schor te worden in zijn moeite om zich tusschen den dender der jakkerende wagens voor ons verstaanbaar te maken. Wij praten over Holland en de ontvangst welke hem er wacht.

Hij lacht vroolijk op. „Maar één voorwaarde: geen lobster cocktail, daar ben ik in Amerika vier-en-twintig uur doodziek van geweest!

„Ja" vervolgt van Dijk, „die ontvangst in New-York was overweldigend. Ik heb velen letterlijk bij hun kladden moeten pakken om mezelf vrij te maken en ten minste lucht te kunnen scheppen." Dan lachend: „U weet dat in New-York de speciale tribune voor de camera-menschen en de talki-operateurs, juist op het moment dat ze ons zouden gaan „schieten" in elkaar duvelde. Het was jammer, doch de wirwar van instrumenten en menschen toch feitelijk ook oer-comisch!"

Een koffer wordt uit het rek genomen, opengemaakt en een etui eruit gehaald: de groote gouden eeremedaille der stad New-York aan het breede oranje-blanje-bleue lint der New-Yorksche stadskleuren. Kwam het ooit typischer uit welke band New-York met Holland bindt, dan de Hollandsche kolonistenfiguur die met den Roodhuid het wapen — dat o.a. een molentje draagt in een der klavieren — omklemt? En de trotsche adelaar, hier de Amerikaansche, is deze ook niet het symbool der moderne vliegtuigen van Icarus?

Van Dijk vertelt nog van zijn vluchten op het Amerikaansche continent. Over den Colorado-canon; later van San Diego naar Kansas City en zijn experimenten met Fokker's nieuwsten luchtreus, die van vier motoren en 34 plaatsen. Over zijn ontvangst in de Senaat waar elke senator hem de hand kwam drukken en over de lunch op het Witte Huis te Washington, bij den kalmen doch zich zeer sympathiek toonenden President Hoover en over zijn tafelbuur daar: den Amerikaanschen minister van Oorlog.

Wat stelt U zich voor thans te gaan doen? waagden wij het ietwat onbescheiden vooruit te loopen op mogelijke plannen.

„Kingsford Smith heeft me een prachtigepost in Australië aangeboden. Doch ik heb het afgeslagen. Die paar duizend gulden meer maakt niet al het geluk van de wereld uit, dat heb ik in Amerika wel gezien. Ik houd van Holland, ik heb hier steeds pleizierig gewerkt. Mijn studiereis door de Vereenigde Staten heeft me nog eens te meer overtuigd hoe voortreffelijk de K. L. M. in vele opzichten is. We hebben van de Nieuwe Wereld maar weinig of niets meer te leeren. Ik ben nu 37 jaar en de K. L. M. heeft mij gemaakt tot wat ik geworden ben, ik blijf haar en mijn land trouw."

Dan even een stilte: „Ik heb veel geleerd, heel veel, en het eenigste waarmede ik gelukkig ben, is niet de roem, doch het gevoel in mijn vak gewaardeerd te worden. Daarnaast — en het is meer dan alleen hoffelijkheid of geestigheid waarmede hij zich spontaan tot zijn vrouw wendt — heb ik in mijn echte vliegeniers-vrouw altijd mijn grootsten steun gehad."

Mevrouw Van Dijk bloost en martiaal salueerend aan het chique blauwe hoedje, dankt ze voor het haar zoo gevoelig geboden compliment.

Wij waren inmiddels al tusschen de Londensche voorsteden, de sneltrein verlangzaamt zijn vaart om even tegen een uur in het Paddington Station tot stilstand te komen.

Met een collega zoek ik op het van vacantiedrukte overvolle perron naar een leege taxi. Als ik er in wil stappen voel ik plotseling een hand op mijn arm. Het is de hoofdconducteur van onze bootexpres en met z'n drooge Engelsche humor verzekert hij me nog even: „We did not stop to milk the goat, Sir!"

KEES VAN HOEK.

Ten afscheid.

Vrijdagmiddag, 30 Aug. vereenigden zich in intiemen kring de heeren onderwijzers en dames onderwijzeressen van Hendrik- en Wilhelminaschool om afscheid te nemen van hun twee Collega's, de heeren AMELUNXEN en M. RÖMER, die beiden, na zich gedurende een lange reeks van jaren aan het onderwijs te hebben gegeven, thans een welverdiende rust gaan genieten. Ook de heer SCHROEDER Insp, v. h. Onderwijs, was erbij tegenwoordig.

Namens de ouders der leerlingen bracht het hoofd der school aan de scheidende onderwijzers hartelijk dank, voor hetgeen zij gedurende vijf lustra voor de jeugd gedaan hadden. Zwaar was hun arbeid, maar groot kan ook hun voldoening zijn,

Vervolgens bood hij beiden, namens de collega's onderwijzers een geschenk ter herinnering aan, en sprak de hoop uit, dat zij nog vele jaren hun „otium cum dignitate" zouden mogen genieten. Getroffen dankten de jubileerende onderwijzers voor deze fijne hulde.

Namens het Bestuur sprak de heer SCHROEDER nog een woord van dank voor de vele bewezen diensten, terwijl hij zich tot tolk maakte van allen, dat men met leedwezen de twee heeren zag heengaan, die zoo goed de kunst hadden verstaan om zich kind te maken met het kind.

Wij wenschen beide veteranen op het schoon, maar doornig veld van 't onderwijs, waarop zij zich zooveel verdiensten hebben vergaard, van harte nog vele jaren van welverdiende rust.

Rond 't Koninginnefeest.

Zaterdag avond werd het Koninginnefeest in Emmastad ingezet in de Societeit „Asiento", met een keurige uitvoering en opgewekt bal.

Zondag was het feest voor de kinderen, opgeluisterd door het korps van Scherpenheuvel.

De kinderen en ook de grooten hebben ervan genoten.

Zondagavond was er een zeer geanimeerde receptie en bal in de Club Curaçao, waaraan door een uitgelezen gezelschap werd deelgenomen. Vermeld dient nog te worden de fijne attentie van den heer V. TAGLIANO, eigenaar de patisserie française, die de schoolkinderen na de Aubade tracteerde op ijscream en eskimo.

Eveneens Generaal LEON JURADO, van Coro, groot vriend van Curaçao, die een aanzienlijke som ter beschikking van den heer EMILIO MADURO had gesteld, om ter gelegenheid van den 50 sten verjaardag van Koningin Wilhelmina eetwaren uit te deelen onder de armen.

In de zaal van den Kolonialen Raad had ook wederom uitdeeling plaats van de Neerlandia-prijzen aan de kinderen van de diverse scholen, die de meeste vorderingen in het Nederlandsch hadden gemaakt.

Op Koninginnedag werd werd 's middags op Pietermaai de eerste steen gelegd van het Nieuwe Theater.

Opening van Theater Brion.

Het Katholiek „Theater Brion" is Dinsdagavond officieel geopend.

Katholiek Curaçao bezit thans een lokaal, waaraan reeds zoo lang behoefte bestond; — een zaal waar men z'n vrije avonden kan samenkomen, om ze nuttig en aangenaam door te brengen.

Hulde aan den initiatiefnemer, den E. Pater KOENEN, voor wien geen moeite teveel was om zijn ideaal te verwezenlijken, — aan het Theater comité, dat z'n schouders onder het werk heeft gezet, en ook heel bizonder aan den kunstzinnigen architect, den heer WERNER, die er werkelijk iets moois van heeft weten te maken.

Er is maar één roep over de inrichting en artistieke aankleeding van de zaal.

Zijne Exc. de Gouverneur en Echtgenoote woonden de eerste uitvoering bij.

Nadat 't orkest het „Wilhelmus" had gespeeld, heette de heer J, DE JONGH, onder - voorzitter van het Theatercomité Zijne Exc. en Echtgenoote welkom, waarna hij het woord gaf aan Mevr. A de DIJKSTRA, die eerst in 't Hollandsch, daarna in 't Spaansch, den hartelijken dank van „La Charité" uitsprak, aan zijne Exc. voor zijne hooggewaardeerde tegenwoordigheid, aan den E. Pater KOENEN die met z'n onverwoestbaar enthousiasme dit werk tot stand heeft weten te brengen, ondanks veel moeilijkheden, aan allen die op een of andere wijze daartoe hebben meegewerkt.

Ten tooneele verschenen de dames van „La Charité," om onder het spelen van de „Charité-marsch", voor 't publiek te defileeren, waarna door mej. O. MADURO een bouquet aan Mevr. VAN SLOBBE werd aangeboden.

Het was een gelukkige keus van „La Charité" om het katholiek theater in te wijden met het echt door en door roomsche stuk: „Fabiola": -'n drama in het spaansch, met heel veel echt pakkende momenten. De actrices hebben zich in één woord kranig van haar taak gekweten, terwijl mej. V. DE JONGH, met haar Italiaansch lied wel een bijzondere vermelding verdient. Kleeding en décor waren keurig. Het spel was van een heel voorname elegantie, de diverse rollen, waarvan er verschillende heel wat van de speelsters vergden, werden boven verwachting goed vervuld.

Het applaus was wel verdiend. En een tot weerziens is zeker allen die ervan genoten hebben, uit het hart gegrepen.

Na de pauze kwam Pater KOENEN ons vertellen, hoe de plannen voor den bouw ontstaan, gerijpt, en eindelijk uitgevoerd zijn, waarbij hij tevens dank bracht aan de van vele zijden ondervonden medewerking, speciaal aan den architect WERNER en den heer KAPPEL, met z'n Surinaamsche vrienden.

Vervolgens deelde Z. W E. iets mede van de plannen voor de toekomst, waarvoor hij hoopte te kunnen rekenen op aller medewerking.

De declamatie „La Aurora i la Norche" werd luide toegejuicht; evenals ook de sympathieke hulde van „La Charité" aan zijn Directeur Pater KOENEN, waarmede de avond besloten werd.

De pauzes werden gevuld door de opgewekte muziek van de Jaszband „Concordia" de andere avonden door mooie radio en ultraphone muziek. Het radiotoestel is een geschenk van de Ned. Ind. Gas Mij. en opgesteld door den heer TAX, die tevens de installatie van de verlichting heeft aangebracht, waarvoor een bijzonder woord van dank wel op zijn plaats is. De ultraphone is een geschenk van de firma SLUYTER. Alle drie avonden was de zaal geheel uitverkocht.

Onze hartelijke gelukwenschen met de behaalde successen.

Moordaanslag op den Brigadier der Militaire Politietroepen van Dalen.

Men meldt ons:

Twee agenten der Militaire politietroepen van de post Rio-Canario hadden Maandag j.l. een vrijen dag en bevonden zich des middags tegen zes uur in een café in de buurt.

Op een gegeven oogenblik werd gehoord een noodkreet van „moord" en „politie" uit het naastbijgelegen kleinere cafétje; zonder te dralen sprongen beiden op, hoewel ze in burgerkleeding waren en dus niet bewapend zooals in uniform.

Een van hen zag dat de vrouw van dien caféhouder ernstig werd bedreigd door een manspersoon. Deze heeft hij aangevat en naar de Politiewacht overgebracht.

Middelerwijl had men ook in de politiepost de kreten gehoord en kwamen daarvandaan een Brigadier met enkele agenten toegesneld.

Het eerste wat deze Brigadier zag, was dat een Venezolaan op hem toekwam met opgeheven mes dreigend in de hand; een schot in de lucht was echter reeds voldoende om hem tot bezinning te brengen en de vlucht te verkiezen boven erger. Huis in huis uit, achtervolgd door den Brigadier werd hij tenslotte gegrepen en naar het posthuis overgebracht. Het mes had hij in een der huizen laten vallen.

Deze man bleek nu dezelfde te zijn, die had bewerkt dat van de beide Militaire politieagenten er slechts één de vrouw ter hulp kon komen, de andere was middelerwijl door dezen Venezolaan neergestoken en werd even daarna met meerdere messteken in hals en hoofd bewusteloos den post binnen gedragen

Later naar het St. Elisabeth-Gasthuis vervoerd bleken de steken levensgevaarlijk te zijn, de Doktoren achtten de mogelijkheid den volgenden morgen nog te halen, zeer gering.

Niettegenstaande deze verwachting schijnt de getroffene, de Brigadier van Dalen, een dergelijk sterk gestel te hebben dat de kans op levensbehoud niet meer is uitgesloten.

Afgezien van het feit dat deze man zich ongewapend tusschen een menigte waar met messen werd gevochten, en met flesschen werd geslagen mocht begeven, heeft hij gedaan wat hij vond zijn plicht te zijn en op dat oogenblik werd hij door iemand dien hij toen niets in den weg legde met een mes neergestoken.

Het onderzoek in deze zaak is nog in vollen gang, het is niet onmogelijk dat nog meerdere menschen van deze gelegenheid gebruik hebben gemaakt om de reeds verwonden Brigadier nog een paar steken en schoppen toe te dienen; de hoofddader heeft echter bekend.

Het onderzoek inzake de mishandeling van de vrouw van den caféhouder wordt nog voortgezet en te dier zake zijn enkele arrestaties gedaan.

Van een ooggetuige vernamen we de volgende lezing van het geval.

Ooggetuige bevond zich met 3 Venezolanen in het Restaurant Princesa, waar het vroolijk toeging. Toen zij opstonden om naar huis te gaan, kreeg een ervan, J. M. genaamd, een stomp van Brigadier v. D., doch sloeg er geen acht op. De tweede, J. de D. ontving een schop, en vroeg wat dat te beteekenen had; waarop v. D. hem een stomp in de borst gaf. Om verdere ruzie te vermijden, nam ooggetuige J. de D. bij de hand en bracht hem buiten, om naar huis te gaan.

Kort daarop zag ooggetuige een oploop van menschen. Van plan om te gaan zien wat er te doen was, voelde hij eensklaps een stomp in den rug. Hij zag om en 't bleek v. D. te zijn, voor wien hij onmiddelijk opzij ging. Daarop zag hij J. de D. aankomen met een mes in de hand; riep hem nog toe, doch het was reeds te laat.

J. de D. had zijn mes geslagen in het hoofd van v. D. die zwaar bloedend neerzonk. J. de D. ging er van door, doch werd spoedig door de hem achtervolgende politie gevat. Ooggetuige verhaalt, hoe v. D. ook reeds op Aruba bekend stond om zijn ruwe manier van optreden.

Herhaaldelijk bereiken ons in den laatsten tijd klachten over ruw optreden van de polilie, om niet van mishandeling te spreken, tegenover spaansch sprekenden. Daarom meenen wij goed te doen de ernstige aandacht van de autoriteiten ervoor te vragen. Een onpartijdig onderzoek zal wellicht zaken aan het licht brengen, waaraan met het oog op de publieke rust, ten spoedigste een einde dient te komen

Orkaan.

Dinsdag seinde het Nationaal Observatorium van Cuba, dat er een orkaan in aantocht was en Sto Domingo, Haiti en het Z. W. van Portorico bedreigde. Naar wij vernemen, moet het nog al ernstig geweest zijn.

Volgens de laatste berichten heeft de orkaan van Woensdag het zwaarste gewoed boven de hoofdstad van Sto Domingo. Een groot deel van de stad is verwoest. Ook zijn er menschenlevens te betreuren.

De orkaan bewoog zich in de richting der Turkey - eilanden, waar ook schade werd aangericht.

Ontzettende ramp op Isla.

7 dooden, 23 zwaar gewonden.

Gisterenmiddag omstreeks 4 uur weerklonk de alarmfluit van de Isla. Zware rookwolken stegen op. Door een onbekende oorzaak ontstond er een explosie in de „praeheater" van het „high vacuum", dicht bij het hoofdkantoor en de smeeroliefabriek. De tot 300 a 350 graden Celsius verhitte olie vloog brandend de lucht in, en viel als een regen van vuur op de aanwezige werklieden neer. Terwijl er op andere dagen niet meer dan een man of vier daar aan het werk zijn, was er juist gisteren wegens een reparatie een groot aantal werklieden werkzaam. In een oogwenk bevonden dezen zich in een zee van vuur.

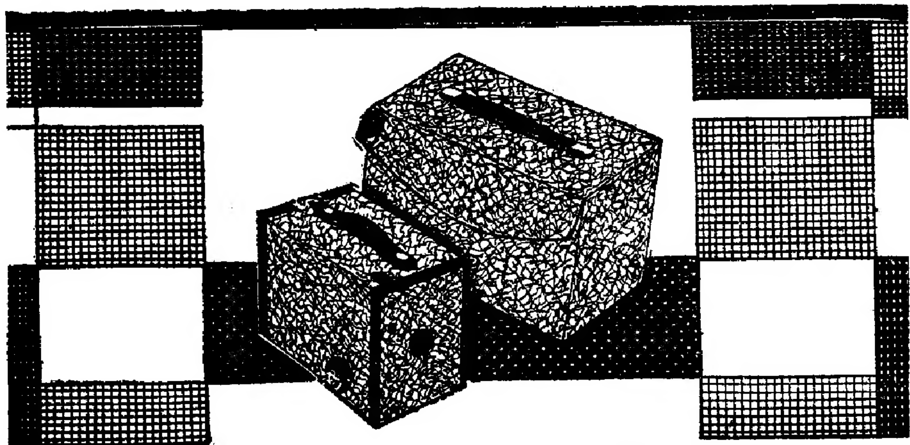
Onmiddelijk begon men met het blusschingswerk; en met bovenmenschelijken moed is er door velen gewerkt om de arme slachtoffers uit het vuur te redden. 24 zwaar gewonden werden uit het vuur gehaald en naar het Sanatorium vervoerd, waarvan er tot gister avond 6 aan de bekomen brandwonden overleden zijn. In het Hospitaal werden zes zwaargewonden opgenomen, waarvan 1, 'n zekere J. FRANS van Bonaire, spoedig overleed, terwijl er nog twee in stervensgevaar zijn. De dooden en gewonden zijn voor 't meerendeel Engelsch sprekenden, een paar Hollanders waaronder een employé, inheemsche arbeiders en Venezolanen. Men vreest, dat er nog een of ander slachtoffer onder de foamite begraven is.

Zijne Exc. de Gouverneur en Echtgenoote, de Procureur-Generaal, Kapitein ANTHEUNISSEN en Luit. WILSCHUT waren onmiddelijk op de plaats van het onheil aanwezig.

Dit is wel de grootste ramp die de Isla tot nu toe getroffen heeft. Algemeen is de verslagenheid.

Wij betuigen onze hartelijke deelneming aan de families der arme slachtoffers, alsmede aan de Directie van de C. P. I. M.

Opgave der gevonden voorwerpen gedurende de maand Augustus 1930. 1 Zakdoek met sleutel. 1 gouden ring. 1 notitieboekje. 1 houten hart met grafschrift. 2 heeren horloges. 1 damestaschje. Bovenvermelde voorwerpen zijn voor de rechthebbenden terug te vragen aan de Politie-Hoofdwacht.

Brownies en Color

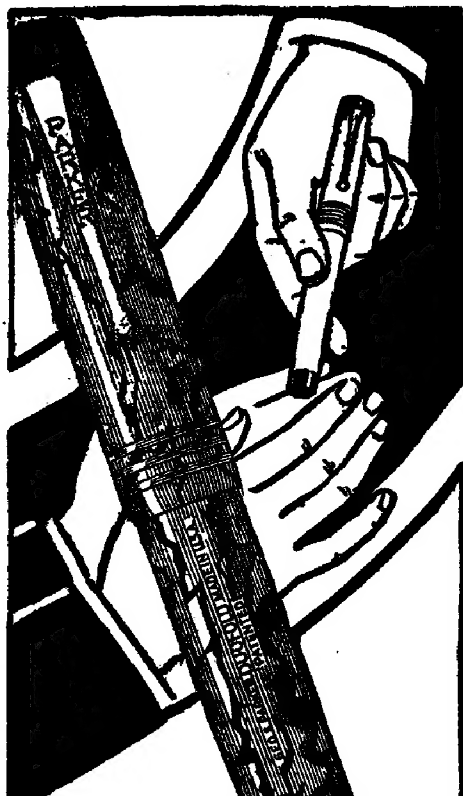
Las más económicas de las cámaras Eastman vienen ahora en colores con estuches "ad hoc."

Las Brownies, las camaritas que tan bellas instantáneas sacan, se han embellecido. Los soldaditos de la fotografía llevan ahora vistosos uniformes de gala.

A la sencillez y seguridad de siempre, unen ahora apariencia elegante y primorosa—doble ventaja de las Brownies en Color.

Pida en cualquier establecimiento que le enseñen las nuevas Brownies de colores.

EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, N.Y., E.U.A.

Een Gadeau
dat hem bevalt
En wien niet?

Een Parker Duofold Vulpen, Potlood of Bureaustandaard als geschenk, zal iedereen bevallen.

Een verrukkelijk cadeau in vijf schitterende kleuren of modern Zwart met Parelmoer naar keuze.

Duofold Sr.	$ 10.00
„ Jr.	8.50
„ Lady	7.50

Agenten:
Marchena & Moron.
P. O. Box 13 — Curaçao.

Parker Duofold

GEMENGDE AVOND

te geven door de **C. J. M. V. DANIËL** op **Zaterdag 31 Sept.** a.s. in het **KRANJE. Aanvang 8 uur precies. Kaartjes à fl. 2**, verkrijgbaar bij de leden, en op den speelavond bij den ingang.

2—3 **Het Bestuur.**

CURACAO ICE COMPANY.

Participamos a nuestros clientes en particular y al público en general que el precio de hielo en nuestras Fábricas del Rif y del Theaterstraat es de 2 y medio centavos de Florin la libra y que entregamos hielo a domicilio en cantidades no menor de 25 libras a 3 centavos de Florin la libra.

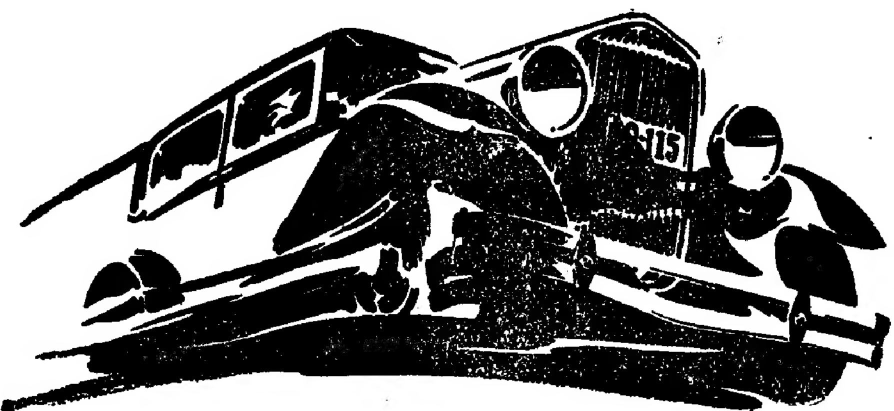
C. N. WINKEL,
Director.

10—2

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. CURIEL & SONS.
Agenten. 5—6

PRUEBA CONTUNDENTE
DE MAYOR VALOR AUTOMOTRIZ

En cientos de pruebas por todo el orbe, el Nuevo essex Perfeccionado ha conquistado nuevos laureles en velocidad, aceleración, potencia i seguridad. El Essex ha demostrado de manera irrefutable su economía i seguridad.

Estas hazañas fueron llevadas á cabo, no por un pequeño número de coches especialmente preparados para rendir un expectáculo oxtraordinario, sino por los mismos coches que usted puede adquirir en el estaclecimiento de cualquier comerciante Hudson-Essex. Cualquiera de los Nuevos Essex Perfeccionados está dotado para rendir proezas idénticas a éstas pruebas sin precedentes.

Vea el Nuevo Essex Perfeccionado — paséelo — condúzcalo — permítale ofrecer su propia prueba contundente de mayor valor automotriz.

Distributors:
J. D. CAPRILES & Co.
Prinsenstraat 30 and Wolkstraat 3
Curaçao, D. W. I.

DANKBETUIGING.

met deze betuig ik mijn DANK aan Dr. STRAK, de Directrice en Zusters van het Sanatorium voor de uitstekende verzorging tijdens mijn ziekte ondervonden.

C. J. W. SPELBOS
kamer 6

GETROUWD (BIJ VOLMACHT)

H. A. Hesseling
EN.
A. A. Berends

Saba (N. W. I.)
Haarlem (Nederland)
30 Juli 1930

Eenige en algemeene kennisgeving.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisle, dat de verkeersregeling op- en in de omgeving van het Damplein, Concordiaplein en bij Plantersrust, na gereedkoming der wegen aldaar aangegeven zal worden door de gebruikelijke verkeersborden.

Willemstad Curaçao 2 Sept. 1930.
De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie vd,
M. V. DIJK. 3—1

Rid Your Home of the Loathsome COCKROACH with FLY-TOX

THE FEARFUL SEVEN

Cockroach
Mosquito
Flea
Bed Bug
Fly
Moth
Louse

They prey upon children, adults and property. Some of them, or all of them, are *always* busy. They leave a hideous trail of destruction, disease and death.

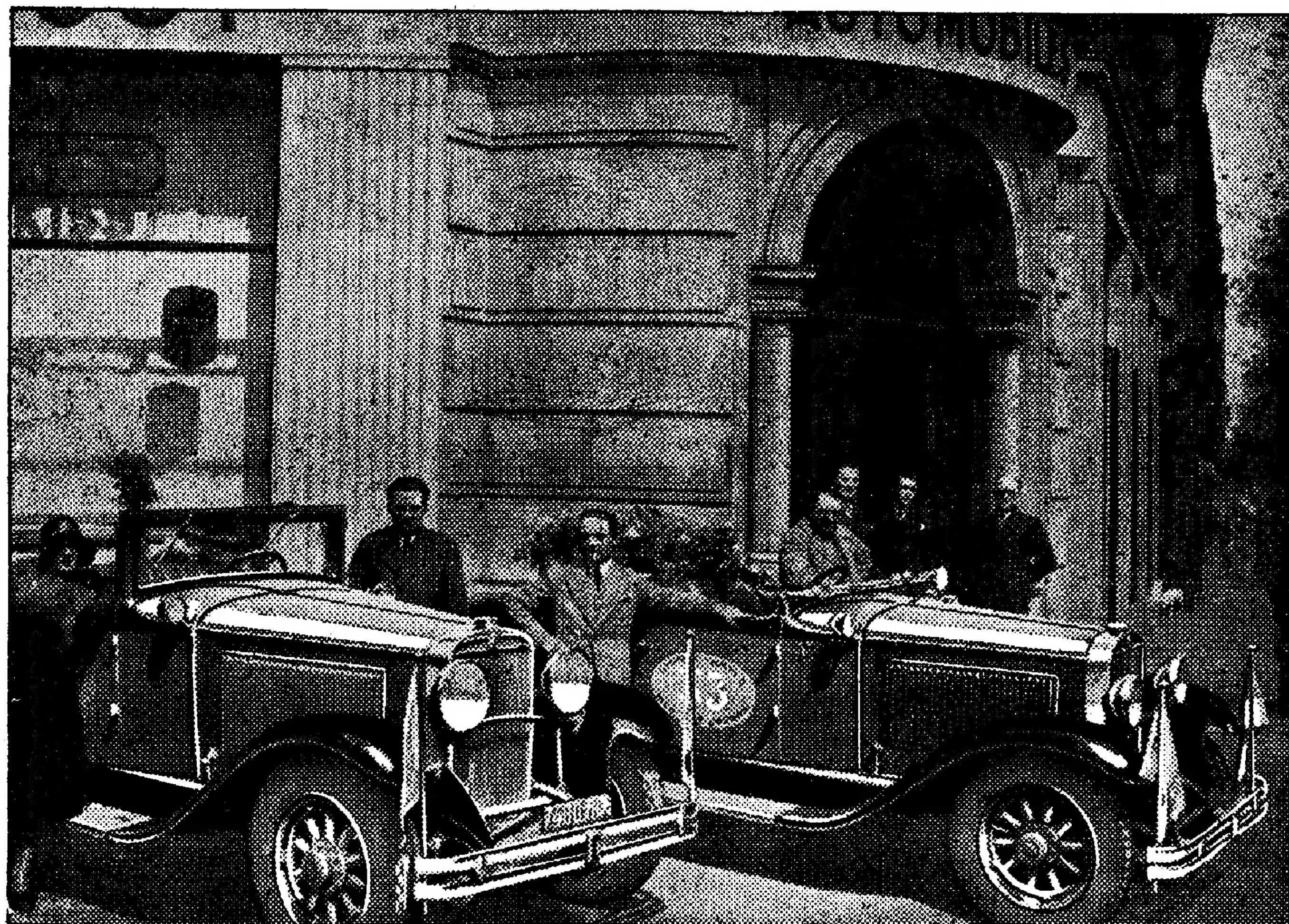
FLY-TOX *Swiftly Exterminates Cockroaches—and All Others of the* Fearful Seven

The Cockroach taints everything it touches, including your food and the very air you breathe. More serious still, it transmits intestinal parasites from animals to human beings, causing much suffering and countless deaths.

Use the certified killing power of Fly-Tox to exterminate the Fearful Seven, and all other insect pests. This scientifically developed insecticide is non-poisonous, stainless and pleasingly fragrant. Stores everywhere sell Fly-Tox in the blue tin—with a money-back guarantee.

FLY-TOX
CERTIFIED KILLING POWER

Nash Wins French Motor Classic

Winning the coveted gold medal awards for perfect driving and reliability scores against a field of more than 150 contestants, and the famous George Ham cup for highest stock car speed on Le Mans Speedway, these two Nash "400" stock models made a clean sweep of international honors in the annual motor classic of Europe, the "Tour de France". At the left is the Twin-Ignition Six Cabriolet with its popular pilot, M. Rovin and his wife, awaiting formal presentation of the performance award following the 5000-kilometer tour. At the right is the swift Nash Twin-Ignition Eight Cabriolet with its pilot and French road champion, M. Dohme, who received both the high performance award and the speed cup for averaging 100 kilometers an hour in the speed tests.

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.
Voorschotten en Handelscredieten
Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven,
Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle werelddeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de

National City Bank of New York, New York City.

Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's

Afdeeling Spaarkas.

Afdeeling Assurantie.

Brengt uw film-opnamen van Koninginne-verjaardag om te ontwikkelen en af te drukken naar

SUNNY ISLE
Breedestraat Punda. 4—4.

Attentie s. v. p.!

Thans is de Surinaamsche Moderne Kap- en Scheerinrichting gevestigd in de Emmastraat No. 4.

Steeds prompte en nette bediening gewaarborgd. Ter algemeene kennisgeving

Arnold A. Sendar.

Te Huur.

Een pasgebouwd Heeren-Huis met 3 frissche slaapkamers, zaal, eetkamer, keuken, kamer voor dienstpersoneel 2 badkamers en 2 W. C. Gelegen aan de Concordia Straat.

Voor inlichtingen gelieve men zich te wenden:
3—2 *Breedestraat 23 Punda*

Uit de pers.

VERGELIJKING.

S. driestart in het Centrum:

In de *Maasbode* van Donderdag-avond kwam het relaas voor van een onderhoud met prof. Yves de la Brière S. J., die in 't laatst der vorige maand een drietal colleges gaf, uitgaande van de „Académie du droit international de La Haye."

Belangrijke dingen werden in dat onderhoud door den Franschen priestergeleerde gezegd, — belangrijk voor Frankrijk, belangrijk niet minder voor Nederland.

Een gedeelte van het vraaggesprek veroorloven wij ons hier te laten volgen:

— Uw politieke organisatie?

— Och, niet veel. De werkelijke katholieken vormen een minderheid, die op ondergeschikte punten te verdeeld is, al hopen we nu op een begin in de nationale federatie van de Castelnau, die drie millioen mannen als lid telt en invloed begint ait te oefenen.

— En de sociale organisatie? Er is bij u zooveel geschreven over de sociale kwestie.

— Ja, *geschreven*, maar gij, Hollanders, hebt het gelezen en uitgevoerd. De beste organisaties vindt men in het Noorden. Maar de massa van de Fransche arbeiders is ongeorganiseerd; wij zijn te individualistisch.

— En de positie der kloosterlingen?

— Wel, wij gaan onzen gang. Ik geef doodbedaard college, ofschoon elken keer een politieagent kan binnenstappen om me te bekeuren, te beboeten, gevangen te laten zetten en ons huis te laten sluiten. Zoo is de wet nu eenmaal. Maar men durft haar toch niet meer toe te passen. Dat er gauw een parlementaire meerderheid zal worden gevonden om de „leekenwetten" af te schaffen, dat geloof ik niet. Het gevaar ervan blijft dus dreigen, ook onder ministers als Tardieu, die wel gematigd heeten, maar toch niet katholiek zijn.

— De cultureele invloed der katholieken?

— Die is — dat mag ik zonder overdrijving zeggen — enorm. Daarvan begrijpen de anti-clericalen ook niets. Zij hebben alle materieele middelen, de heele bureaucratische macht (alleen in de diplomatie zit nog veel adel) en het heele onderwijs. Van de universiteit tot de bewaarschool moeten de katholieken hun eigen onderwijs heelemaal alléén betalen en volgens de wet mogen de kloosterlingen daar eigenlijk nog geen les geven, hoe knap ze dan ook zijn en hoeveel graden ze ook bezitten. Toch is de katholieke gedachte sterk in de literatuur, de wetenschap en de kunst. De élite is aan ons, dat is iets wat hoop geeft.

En — vroeg de journalist verder — wat is uw meening over de positie der katholieken in Nederland?

Het antwoord liet aan duidelijkheid niets te wenschen over:

— Uitstekend zijn de condities waaronder u leeft. Natuurlijk, kan men niet altijd en overal zich zóó organiseeren als bij u. Men vindt ook niet steeds één politieke formule als gij die hebt en dus één partij. Houdt haar vast, want ik verzeker u, als gij u het genoegen veroorlooft uw politieke macht te verdeelen, dan zal u dat heel wat kosten! Daar kan geen redelijk mensch aan twijfelen. Cultuur moet er zijn en wetenschap ook, maar politieke macht is daarnaast broodnoodig. Dat hebben wij ondervonden. Bloy. is heel interessant maar gedesequilibreerd, dat betwijfelt niemand. Men kan echter met zulke geesten geen staatkunde voeren.

Wij hebben in deze citaten niets *gecursiveerd.*

De uitlatingen van den Franschen pater zijn van een klaarheid, een bezonkenheid en een nuchterheid, welke iederen lezer de overtuiging moeten bijbrengen, dat hier een man aan 't woord is, die de dingen ziet en weergeeft, zooals ze in werkelijkheid zijn.

En daarom is er voor de Nederlandsche katholieken reden tot verheugenis over hetgeen hij zeide.

Er dringt zich toch uit zijne woorden een vergelijking op, welke hen onder meer dan één opzicht tot dankbaarheid moet stemmen, en die daarenboven een zeer ernstige waarschuwing bevat.

De waarschuwing n. l., dat het ontbreken, of het te loor gaan van de politieke eenheid en van de uit die eenheid voortspruitende invloed en macht ook voor het cultureele leven de grootste gevaren en nadeelen met zich brengt.

Het is niets nieuws, wat prof. De la Brière in deze waarschuwing heeft uitgesproken.

Reeds tal van malen werd hier te lande hetzelfde gezegd en geschreven.

Maar het is toch wel goed en voor sommigen misschien zelfs *noodzakelijk* ook eens uit gezaghebbenden *Franschen* mond te vernemen, wat niet anders dan een oude, onomstootelijke waarheid is.

Wetenschap.

Melaatschheid is te genezen.

Olie, waarmee de Ziekte in drie maanden genezen is.

In Parijs meer dan 200 melaatschen!

Het is den Weenschen bacterioloog dr. Herman Dostal gelukt om een serum te kweeken, waarmede in het Italiaansche leprozenhuis te Bari schitterende resultaten zijn bereikt. Daar in den laatsten tijd ook van andere zijden met zeer veel succes therapeutische middelen tegen de melaatschheid aangewend werden, mag men er op rekenen, dat deze geesel der menschheid eindelijk afdoende bestreden zal kunnen worden.

De meening dat de melaatschheid, die in den Bijbel reeds als een vreeselijke plaag vermeld werd, geheel uit Europa verdwenen zou zijn, is absoluut onjuist. Alleen in Duitschland, Scandinavië en Zwitserland komt de lepra niet meer voor, afgezien van het feit, dat er zich onder de buitenlandsche patiënten van het instituut voor tropische ziekten in Hamburg af en toe een lepralijder bevindt, en dat ongeveer drie jaar geleden het publiek opgeschrikt werd door de mededeeling dat in het Liefdehuis van Berlijn een melaatsche was opgenomen.

Een gedeelte der lepra-leiders is op eilanden geïsoleerd. Maar in Zuid-Amerika, in China en Siam kan het den toerist dagelijks overkomen, dat hij op straat aangesproken wordt door menschen, door deze ziekte aangetast, ellendige stakkerds, die met afzichtelijke zweren bedekt zijn, en wier ledematen geheel of gedeeltelijk zijn weggevreten.

Het duurde soms jaren en jaren vooraleer de melaatsche door den dood uit zijn ellende werd ververlost, nergens vond hij genezing of ook maar verzachting voor zijn verschrikkelijk lijden; hij moest er aan sterven .... te vergeefs hoopte men in de lepradorpen op de komst van een nieuwen Messias, die het wonder uit den Bijbel herhalen en de melaatschheid genezen zou.

In de laatste jaren is men er echter in geslaagd, een aantal ter dood veroordeelden weer in het leven te behouden!

Reeds in het jaar 1880 werden de grondslagen voor een wetenschappelijke bestrijding der melaatschheid gelegd, toen n.l. Hansen en Neiszer een bacil ontdekten, die veel overeenkomst heeft met den tubercel-bacil. Maar het gelukte niet om der verwekker der lepra te kweeken, wanneer men dezen bacil n. l. op de huid- of de slijmvliezen van den melaatsche aantreft, is hij altijd al dood.

De melaatschheid, die in de middeleeuwen over geheel Duitschland verspreid was — in alle Duitsche steden waren een of meer leprozenhuizen — komt thans, wat Europa betreft, alleen nog voor in eenige streken van Noord-Rusland en in Portugal: maar ook in Frankrijk zijn ongeveer 500 gevallen van melaatschheid bekend; 200 van deze melaatschen wonen in Parijs, — niet in geïsoleerde ziekenhuizen, maar in particuliere woningen. Op IJsland zijn 180, in Silezië 80, in de nabijheid van het eiland Kreta 700 melaatschen. Dat zijn zeer groote cijfers, als men in aanmerking neemt, dat deze ziekte in Europa als uitgeroeid wordt beschouwd; ze zijn echter klein, als men ze vergelijkt met het aantal lepra-lijders in andere deelen der wereld; in Indië, China, Afrika en Zuid Amerika, waar alleen in de omgeving van San Paolo 30.000 melaatschen moeten zijn!

Een paar jaar geleden gelukte het den Weenschen dokter en bacterioloog dr. Hermann Dostal toch een cultuur van lepra bacillen aan te leggen. Het was zeer moeilijk, maar het loonde de moeite. Het is dr. Dostal inderdaad op deze wijze gelukt, een entstof te kweeken, die hij aan de dermatologische kliniek van Bari zond. Daar werden twee en een half jaar achtereen proeven genomen bij de melaatschen en nu bericht prof. dr. Giovanni Jaja van de universiteit in Bari in het Medisch Weekblad van Weenen, dat hij met het nieuwe serum schitterende resultaten heeft bereikt. Verschillende instituten zullen nu eveneens beproeven met dit nieuwe middel de melaatschheid te genezen.

Twee jaar geleden werden reeds uitvoerige bijzonderheden gemeld over een andere methode ter bestrijding der melaatschheid.

Dr. A. Paldrak, die speciale studie maakt van het ziekteproces der melaatschen, spoot in de zieke lichaamsdeelen, de lepromen met 'n kleine dosis koolzuur. Slechts drie of vier seconden liet hij de koolzuur inwerken en dan was de zieke plaats door de groote koude bevroren. Dan zwollen de lepromen op, maar werden later door het lichaam geabsorbeerd en verdwenen. Eigenaardig was het nu, dat tegelijkertijd ook niet aangestipte lepromen verdwenen, wat alleen hierdoor te verklaren is, dat het organisme bij deze behandeling uit zich zelven een tegengif voor de melaatschheid vormt. Deze methode had vooral veel succes wanneer men ze vergezeld liet gaan van een injectie van goud preparaten, Goudinjecties hadden reeds vroeger hun nut bewezen als men ze gebruikte in 't beginstadium der melaatschheid; tezamen met de koolzuurinjectie zou het gebruik van goudpreparaten ook in het verdere ontwikkelingsproces geholpen hebben.

Terwijl bovengenoemde methodes pas sinds betrekkelijk korten tijd beproefd worden, maakt men tegenwoordig in enkele Aziatische leprozenhuizen gebruik van een geneesmiddel, dat in eenigszins anderen vorm, waarschijnlijk reeds sinds de oudste tijden, in Achter Indië bekend was.

In Indo-China en Siam persten de inboorlingen honderden jaren geleden reeds uit de zaden der Gynocardia odorata een sap, dat zij Chaulmoogra-olie noemden.

Eerst in het jaar 1900 viel de aandacht der Europeanen op dit natuurproduct. De ontdekkingsreiziger dr. Kurz zond toen de eerste proeven van bladeren, vruchten en takken van dezen boom naar een Engelsch plantkundige. Daarna hield de Amekaansche chemicus, dr. Frederik Power zich met hetzelfde probleem bezig: in de olie, die hem door missionarissen verschaft werd vond hij twee bestanddeelen; de dood rukte hem echter midden in zijn onderzoekingen weg.

Dr. A. L. Dean zette echter zijn proeven voort op Hawaï. In het jaar 1921 begon deze met de behandeling der zieken door intra-musculaire injecties met deze speciaal geprepareerde olie en genas op deze manier 200 zieken.

Nu besloten ook andere regeeringen het middel aan te wenden, en in de lepra-kolonie op het eiland Culion heeft men er vooral veel succes mee gehad. Alle melaatschen, die door de regeering op de Filippijnen ontdekt worden, brengt men met geweld naar Culion. Daar wonen zij in 'n dorp bijeen, in volledige afzondering van de gezonden, maar, goed verzorgd en liefderijk verpleegd door dr. Walker van de Amerikaansch-Californische universiteit, die zich gehoel aan de genezing der arme zieken wijdt.

Dr. Walker is een vijand van deze totale afzonderling der melaatschen, want evenals vele andere bacteriologen, is hij van meening, dat de ziekte niet direct besmettelijk is en dat men er zich door het dragen van schoenen absoluut tegen kan beschutten.

De verwekker der melaatschheid bevindt zich n. l. volgens zijn onderzoekingen, in rottende bestanddeelen, die op den grond liggen en dringt alleen door wondjes en ongeschoeide voeten het lichaam binnen. Doch zoolang men niet volkomen overtuigd is, dat deze theorie waarheid bevat, kan men toch de lepralijders dus niet vrij tusschen de gezonden laten rondloopen.

Maar men heeft op Culion toch in elk geval het genoegen gehad een aanzienlijk getal zieken weer naar huis terug te kunnen zenden, nadat zij met de Chaulmoogra olie behandeld waren.

In het eerste kwartaal van 1928 konden alleen op Culion reeds 150 patiënten als genezen ontslagen worden.

Dr. M. K.

(„De Tijd").

Bevolkingsregister Curaçao

Waarschuwing voor Passagiers.

Hierbij wordt ter kennis gebracht, dat personen, die op Zon- en Feestdagen het eiland Curaçao wenschen te verlaten **en voldoende** kunnen bewijzen, niet eerder in de gelegenheid geweest te zijn, zich op het Bevolkingsbureau of bij de Districtmeesters af te melden, daartoe op den vertrekdag nog aan een ambtenaar van het Bevolkingsbureau de vereischte opgaven kunnen doen, **op het Bureau van den Vreemdelingendienst, tusschen 9.30 v.m. en 1 uur n.m.**

Vertrek zonder bewijs van afschrijving kan gestraft worden met hechtenis van ten hoogste 3 maanden of geldboete van ten hoogste 100 gulden.

Curaçao, 8 Augustus 1930.

De Ambtenaar van het Bevolkingsregister,

C. M. MEYBOOM.

Population-Register

Curaçao.

Warning to Passengers.

It is hereby made known, that persons, intending to leave the island of Curaçao on Sundays and other Holidays and who can give **satisfactory explanation** of not having had the opportunity earlier to notify their departure to the Populationregister or to the Districtmasters, can still have the opportunity to notify an employee of the Populationregister at **the Foreigners-office (Deposit-office), between 9.30 a.m. to 1.00 p.m.**

Departure without having their passports stamped, **can be punished with penalty of 3 months custody or a pecuniary fine of 100 guilders.**

Curaçao, 8 August 1930.

The Chief of the Populationregister,

3—5 C. M. MEYBOOM.

Van overal.

INTELLECTUEELE ROOVERS.

De Amerikaansche geneesheer Dr. Harvey J. Howard had het ongeluk in handen van een Chineesche rooverbende te vallen, die hem tien weken lang op al hun rooftochten meesleepten; hij moest 10,000 dollar betalen voor zijn invrijheidstelling of..... hij zou gefusilleerd worden!

In zijn boek, dat dezer dagen verscheen onder de titel „Tien weken onder de Chineesche bandieten", vertelt hij de geschiedenis van zijn lotgevallen en van zijn gevaarlijke avonturen als „rooverdokter", tot hij ten slotte door een leger van 4000 man bevrijd werd. Zijn boek geeft een diep inzicht in de organisatie van het Chineesche bandietisme en is eigenlijk een vreeselijke tragedie van den uitgezogen Chineeschen boerenstand en van het verscheurde land, dat bloedt uit duizend wonden.

De meeste roovers komen tot dit „beroep," dat zoo geheel in strijd is met de wet, uit bittere noodzaak. Ook bevinden er zich onder hen vele ambtenaren, die door de telkens wisselende regeering verjaagd werden Zoo is het dus niet te verwonderen, dat men onder hen veel intelligente en goed ontwikkelde personen aantreft.

Een groot aantal roovers beproefde eens — in tegenwoordigheid van Howard — elkander de loef af te steken met betrekking tot hun kennis der klassieken. Urenlang reciteerden zij beroemde gedeelten en spreuken uit Confucius. Zoodra iemand ook maar de minste fout maakte, werd hij door de toehoorders — die belanstellend luisterden — onderbroken en verbeterd.

SOVJET RUSLAND GAAT STUDEEREN?

Volgens publicaties van het volkscommissariaat van onderwijs zal door de invoering van den leerplicht in de sovjet-unie de oprichting van 59.000 nieuwe scholen noodig worden. Er moeten 40.000 nieuwe leerkrachten worden opgeleid, terwijl van verschillende leerboeken 32 millioen exemplaren uitgegeven moeten worden.

Reeds bij de invoering van het eerste gedeelte van de nieuwe leerplichtwet stijgt het aantal schoolkinderen van zes tot negen millioen.

De raad van volkscommissarissen heeft besloten tot het oprichten in de Unie van Russische Sovjetrepublieken van een academie van chemische wetenschappen.

PRINSES ASTRID VAN BELGIË.

In de Katholieke Kerk opgenomen.

5 Aug. l.l. is prinses Astrid, hertogin van Brabant, door Kardinaal Van Roey, aartsbisschop van Mechelen, in de Katholieke Kerk opgenomen.

De plechtigheid geschiedde in de kapel van het aartsbisschoppelijk paleis te Mechelen, in tegenwoordigheid van prins Leopold, hertog van Brabant, en de particuliere secretarissen van den kardinaal.

De Brusselsche correspondent van de Msbd. seint nader:

De katholieke bevolking van België heeft met vreugde, hoewel zonder verwondering, uit de ochtendbladen vernomen, dat Prinses Astrid gisteren in de Kapel van het Aartsbisschoppelijk Paleis van Mechelen door Z. Em. Kardinaal van Roey, in tegenwoordigheid van Kroonprins Leopold en van den Kanunnik dr. Dessain en van den eerw. Heer Leclerq, secretarissen van het aartsbisdom, in de katholieke kerk is opgenomen.

Wij zeggen, dat dit zonder verwondering werd vernomen, omdat reeds sedert langen tijd de katholieken van België ervan overtuigd waren, dat de toekomstige koningin van dit land den protestantschen godsdienst zou verlaten, om een trouwe dochter te worden van de kerk van Rome.

Herhaaldelijk had men de prinses met haar gemaal aangetroffen in kerken, ook in kleine dorpskerken, waar zij heelemaal niet door officieele plechtigheden verplicht was aanwezig te zijn.

En wie, zooals wij, in de gelegenheid waren, zooals nog onlangs, de prinses bij officieele gelegenheden in de kerk te zien, kon zonder veel moeite constateeren, hoe zij geleidelijk meer en meer ingewijd was in den uiterlijken cultus van onzen godsdienst.

Reeds vroeger, 'n paar weken na het kroonprinselijk huwelijk werd ons door een hooggeplaatst geestelijke, die uit den aard zijner functie in nauwe relatie staat met het vorstenhuis en met het episcopaat, medegedeeld, dat de prinses bezield was met den oprechten wensch, het katholicisme beter te leeren kennen.

Men verzocht ons echter toen, aan deze mededeeling geen ruchtbaarheid te geven, omdat men een eventueel bekeeringsproces zich in alle stilte wilde laten voltrekken. Waarmee men bedoelde, dat zelfs de mogelijkheid van rechtstreekschen of onrechtstreekschen dwang zou uitgeschakeld worden, opdat dit proces zich zoo vrij en ongedwongen mogelijk in hart en geest van de prinses zou ontwikkelen.

Dat thans de logische resultante daarvan bekend wordt in den cyclus der feesten, die het jaar om zijn honderdjarige onafhankelijkheid viert en, wat als 't ware nog treffender is, aan den vooravond van een nieuwe blijde gebeurtenis die in het paleis Bellevue verwacht wordt, zet geheel dit schoon gebeuren zoo mogelijk nog meer glans bij.

Vanzelf sprekend brengt de bekeering tot het katholicisme van deze afstammelinge van Bernadotte, den lateren koning Karel Johan XIV van Zweden, ons de geschiedenis van dezen koning in herinnering. Deze moest, om troonopvolger van Zweden te kunnen worden, volgens het besluit van een commissie der standen afstand doen van het Fransche staatsburgerschap en tot het Luteresche kerkgenootschap overgaan. Ten huize van den Zweedschen consul te Helsingör nam hij 9 October 1810 de Luthersche leer aan.

Ongeveer honderd twintig jaar later bekeert de protestantsche prinses Astrid van Zweden, afstammelinge van Karel Johan, welke geroepen is om eens koningin te worden van België zich geheel uit eigen beweging tot het Katholicisme, dat Bernadotte verplicht was af te zweren om koning van Zweden te kunnen worden.

DE OUDE RUSSISCHE SCHULDEN.

In de „Iswestia" is de volgende nota gepubliceerd:

„Wij betalen de schulden uit den tsarentijd niet, maar wij kunnen de vreemdelingen tegemoet komen door hun een hoogeren rentevoet toe te staan op de leeningen, welke zij ons verschaft hebben. De handel is op crediet gebaseerd. De Amerikanen verleenen ons geen credieten, omdat wij de tsaristische schulden niet betalen. Maar reeds sedert 1905 hebben de revolutionnairen de buitenlandsche kapitalisten gewaarschuwd geen gelden te leenen aan den tsaar. Wij zullen de tsaristische schulden niet betalen."

ONGEPERMITTEERDE LUXE.

Regeeringssubsidie aan de Cunard-Line.

Naar uit Liverpool wordt gemeld, heeft de Britsche regeering zich tegenover de Cunard-Line bereid verklaard, een deel van de kosten op zich te nemen voor den bouw van een reusachtig stoomschip, dat 70.000 ton zal meten.

Het doel van den bouw van dit zeekasteel is het Atlantisch record van de Duitsche schepen „Bremen" en „Europa" te verbeteren, opdat de „blauwe wimpel van den Oceaan" wederom in Engelsch bezit komt. De bouwkosten van dit schip worden op 6 millioen pond sterling geschat (f 72 millioen). De helft van deze som zal door Lloyds worden verschaft, de andere helft door de regeering.

De „Daily Telegraph" noemt dit besluit der regeering een belangrijke wijziging in haar politiek op het gebied van handel en financiën.

DE FRUYTIER-KWESTIE WEER OP DE PROPPEN

Naar aanleiding van het bericht van de „N.R.Crt." volgens hetwelk, behalve de verwijzing van kapitein Borren naar het Hoog Militair Gerechthof, de luitenants B. en H., die eveneens tot het garnizoen van Willemstad behoorden tijdens den overval van Urbina, voor een militaire commissie van onderzoek zijn verschenen en dat ingevolge dit onderzoek luitenant H. een ongevraagd ontslag heeft gekregen, verneemt „Het Volk" nog het volgende:

Ons blijkt, dat deze commissie is ingesteld krachtens art. 39 der Bevorderingswet, die de rechtspositie van officieren regelt. Zij bestond uit vijf leden, bij Koninklijk Besluit benoemd op voordracht van den minister van Defensie. De beide bovengenoemde luitenants zijn zijn destijds na elkander van Curaçao teruggekeerd en, na bij het Nederlandsche leger te zijn ingedeeld, gelijktijdig voor de commissie van onderzoek verschenen. Voor het Hoog Militaire Gerechtshof konden zij niet gedaagd worden; dat is alleen met den commandant het geval. Geoordeeld moest worden over hun onbekwaamheid of ongeschiktheid De commissie van onderzoek heeft een advies uitgebracht. De procedure van haar onderzoek is geheim; het schijnt dat het Hoog Militaire Gerechtshof, dat inzage van de desbetreffende stukken heeft gevraagd, die niet krijgen kan. De luitenant B. is in dienst gebleven.

Wij nemen deze gelegenheid te baat, gaat het blad voort, om nog eens de aandacht te vestigen op de vraag, wat minister Verschuur met den oud-gouverneur Fruitier zal doen. Deze is nog niet weder bij de Arbeidsinspectie werkzaam gesteld. Men weet, dat de Eerste Kamer den bewindsman destijds gedwongen heeft, af te zien van een voorgenomen plaatsing van ir. Fruytier te 's-Gravenhage, welke plaatsing een schromelijke bevoorrechting zou zijn geweest. Tot op dit oogenblik is ir. Fruytier in het geheel nog niet weder bij de Arbeidsinspectie werkzaam gesteld en men zou licht den indruk kunnen krijgen, dat de minister van zijn geheele voornemen in dit opzicht heeft afgezien. Toch schijnt dit geenszins het geval te zijn. Zelfs zijn wij er, na hier en daar poolshoogte te hebben genomen, niet zeker van, dat de minister met een werkzaamstelling van ir. Fruytier bij de Arbeidsinspectie zal wachten, tot het Hoog Militaire Gerechtshof de zaak van den commandant Borren zal hebben onderzocht. Bij het onderzoek van deze zaak zal ook de rol van ir. Fruytier wel in het geding komen. Uitstel van beslissing in zake werkzaamstelling van ir. Fruytier tot na behandeling van de zaak-Borren is wel 't allerminste, dat men van minister Verschuur eischen kan.

INGEZONDEN.

Saba 12th Aug. 1930.

Dear Mr. Editor.

Allow me for a second and last time space to answer to a piece our receiver published in your paper of 26th July.

To begin with I want to tell Mr. H. that „A Sabian" is a born and bred Sabian. Yes I am proud to be a Sabian just as he is a Dutchman. Yes, Mr. H. I am a thorough bred Sabian, don't suspect others. But don't think me a coward because I don't make myself known. We have been treated rude enough at Government offices. I expected that you would write against my tittle piece and that would be your mistake, because what I wrote you could *not* deny, in fact, you didn't deny.

It is really amusing to see you hiding behind our minister, who also of course sent in a piece. Yes, Mr. H. a few, (say five or six) would defend you. Out of these, three are strangers who don't like Saba from the moment they touched it.

And now your piece Mr. H. It is sauciness from the beginning to the ending.

It would be too much honour to answer to it. You have tasted our mentality?? Is it so bad? Why then an ex-governor general Brantjes would spent most of his time up these islands in Saba? Why the men-of-war always like Saba better? Why Saba gets most tourists of all the three Dutch islands?

No, mr. H. we won 't let you insult us.

You want to know the insults? Here is no place to mention them. In Saba they are known enough. And we know too where you get your gossips from!

Yes, you prefer an English „coterie" that is better (?) then a Saba one!

Mr. H. pretends to be early at his office? Is 10 o'clock in the morning early?

Might be: Mr. H. does n't deny anything, I wrote, but he goes on with insults.

We ask him to stop his policy and take interest in Saba. Interest he has „plenty"? I know that nearly every one laughs at this.

Mr. Editor, I assure you, that things are going here from bad to worse.

It is all the time Mr. H. pleasing minister and this pleasing him. That is the situation, Mr. Editor.

We only hope and trust that our Governor-General of whome we have heard so much will come up soon and see for himself.

The facts I have been mentioning are true as ever. Fresh in memory we all have still the case of trying to change a name of an unlawful child that has been named. Gretta after the wife of our minister. The Priors and mr. H. did every thing they could to have the name changed. Because it was the name of Mrs Prior!!! And so there are more things that can be published.

I am once more advising our receiver to stop his policy and have some better interest in our little island.

Thanking you for allowed place mr. Editor.

I am yours truly
A Sabian.

Windwardside, Saba
August 2nd 1930.

Dear Mr. Editor:

It would seem as if all of a suddensay during the past three months, our little island home, known for its industry and quietude, has become the State of a Soviet Republic.

Here civile police are seen patrolling the quiet little Village roads, at high daytime, carrying huge 40- or 44 calibre revolvers slung at their sides, and for what purpose? may we ask.

Only a week ago one of these civil agents, supposed to be for the protection of public interest, ran behind a small boy of about 13 or 14 years of age, discharging several shots from his big calibered weapon, and pursuing the youth into private property where at last he was caught, for presumable committing some very slight offence.

This useless fuss can surely be done without as we understand from good authority that it is forbidden for policemen to wear firearms in high daylight.

Is it also permitted for a policeman to toggle almost pull to pieces and thraten with imprisonment a poor, weak, aged female, who has arrived to the age which commands at least respect, when this poor female has refused to give him certain information, such as the name of some offending youth?

Another disgusting and nauseating sight, Mr. Editor, which we have not witnessed before is the new method of killing dogs.

Formerly the non-licensed dogs captured, were shot; but today — as recently occurred at Hells-gate — dogs are held by their hind legs by either brigadier or policeman, and their brains dashed out against a nearly stone wall, with a dozen or more children as bystanders — a hideous object-lesson for the young minds of these juvenile spectators.

Does not this act run closely on the borders of cruelty to animals?

Saba seems to be becoming demoralized daily and whence is the source of this demoralization?

Thanking you for the space allowed,

Mr. Editor,
Very truly yours
W. H. W. H.